

LEHOCZKY TIBOR: Die neuroallergischen Beziehungen in der Histopathologie der multiplen Sklerose

(Akadémiai Kiadó, Budapest, și Akademie-Verlag Berlin 1957, 176 p. 209 ilustr.)

Studiind minuțios, 20 de cazuri prelucrate amănunțit din punct de vedere histopatologic, profesorul *Lehoczky* cercetează problema modificărilor histologice care pledează pentru caracterul neuroalergic al proceselor sclerozei multiple și măsura în care acestea sînt apte pentru a dovedi modul de evoluție alergic. Punerea problemei în acest fel înseamnă o adevărată piatră de incercare pentru eficacitatea metodei de examinare histologică. Pe de altă parte, faptul acesta ne dă speranța că luptînd împotriva reacțiilor alergice, putem să combatem agravarea bolii ce survine datorită contribuției factorilor alergici, chiar înainte de a fi date posibilitățile unui tratament etiologic.

Pe baza bogatelor sale observații personale și a cunoașterii temeinice a literaturii de specialitate, autorul separă din tabloul histologic al maladiei acele semne care alături de procesul de demielinizare specific maladiei pot fi privite ca semne ale reacțiunii neuroalergice. Acestea sînt: modificarea hialinică și delaminarea peretelui arterial, edemul peretelui arterial și tumefierea celulelor endoteliale, dilatarea, staza și tromboza capilarelor și precapilarelor, infiltrarea adventiției, hemoragiile, dilatarea spațiului periarterial, structura spongioasă a țesutului cerebral, necroza circumscrișă, rarefierea țesutului perivascular, activitatea microgliei și producerea de granuloame. După cum vedem, numărul modificărilor ce pot fi luate în considerare e mare. De la caz la caz, autorul cercetează localizarea și extinderea tuturor acestor modificări histologice bine cunoscute ca reacțiuni neuroalergice și la animalele de experiență, stabilind proporția în care se produc. Din aceasta rezultă pe de o parte că în scleroza multiplă modificările amintite sînt extinse în creier, iar pe de altă parte că ele se produc în locuri depărtate de procesul de bază de demielinizare și independent de acestea. Producerea permanentă a modificărilor și în teritoriile creierului, neatîns de demielinizare precum și numărul lor ridicat, nu lasă nici o îndoială asupra faptului că la formarea tabloului clinic, pe lângă procesul de bază participă și reacțiunea neuroalergică.

O altă concluzie demnă de menționat, ce se desprinde din examinările care constituie baza studiului cunoscutului neuropatolog, este aceea că chiar în cazurile trenante de scleroză multiplă procesul caracteristic de distrugere a tecii medulare, în marea majoritate a cazurilor (60—80%) nu se calmează, ci și după 30 de ani de persistență a bolii apar focare noi, adică se extind cele vechi, insulele de distrugere existente continuîndu-și acțiunea de eroziune, coresponzător reactivărilor clinice brusce sau înrăutățirii lente.

Autorul studiază de asemenea problema bazei anatomice a tulburărilor de vedere, adică a simptomelor oftalmologice care se constată atît de frecvent în faza inițială a cazurilor de scleroză multiplă. El ajunge la constatarea că în mod specific localizarea predilectă a procesului e de obicei tocmai porțiunea periferică și centrală a căilor vizuale. Datorită studiilor sale temeinice, autorul aduce dovezi

care arată că interpretarea justă a examenelor histologice poate să ofere lămuriri valoroase pentru înțelegerea proceselor patologice ale sistemului nervos.

Această carte cu un conținut minuțios întocmit și bogat ilustrată se bucură de o prezentare grafică exemplară. Ea a apărut în editura comună a Academiei din Budapesta și Berlin. Această interesantă inițiativă va contribui, fără îndoială, în mare măsură, ca roadele muncii oșobitoare și sistematice a autorului să devină repede cunoscute în cercuri din ce în ce mai largi.

MISKOLCZY DEZSŐ
